

[Socialministeren.]

Forlængelse indtil Udgangen af indeværende Maaned, jeg skal henstille til det høje Ting at godkende. Ved den foreløbige Lov blev der ikke stillet Pengemidler til Raadighed for Socialministeren, hvorimod der jo var aabnet Mulighed for de Kommuner, der endnu havde Midler til Raadighed, til at fortsætte med Fordelingen af Hjælp i Form af Kød til trængende Personer under den Form, man nu har valgt i de paagældende Kommuner. Refusion var der imidlertid ingen Adgang til, men Kommunerne kunde paa samme Maade som ellers stille Beløb til Raadighed, hvis man ønskede det.

Dernæst skal jeg tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om Fordeling af Oksekød til trængende Personer*, gældende for samme Tidsrum som nævnt i Landbrugsministerens Forslag til Kødordning. Der er sket den Ændring fra den hidtidige Lov, at der her foreslaas stillet til Socialministerens Raadighed 4 Mill. Kr., hvoraf de 3 Mill. Kr. kommer fra den af Landbrugsministeren foreslaaede Kødordning, medens den fjerde Million foreslaas afholdt af Statskassen, men saaledes at Finansministeren, hvis det bliver nødvendigt, faar Adgang til at paaligne denne Million Kroner ved en forholdsmaessig Forhøjelse af de Indkomstskattebeløb, der udkommer ved Paaligningen i Henhold til Lov Nr. 149 af 10. April 1922 om Indkomst- og Formueskat til Staten. Da Loven denne Gang kommer til at gælde for 14 Maaneder, vil de 4 Mill. Kr. nogenlunde svare til det Beløb pr. Maaned, der har været anvendt under den hidtil gældende Lov. Jeg tillader mig at henstille til det høje Ting at underkaste dette Lovforslag en hurtig og velvillig Behandling.

Jeg har dernæst den Ære at fremsætte *Forslag til Lov om Foranstaltninger til Beskæftigelse af langvarigt arbejdsløse*. Lovforslaget svarer ganske nøje til det i Rigsdagssamlingen 1934—35 fremsatte; der er kun en enkelt Ændring, som jeg senere skal omtale.

Som det vil fremgaa af Bemærkningerne til det tidligere Lovforslag, der bygger paa en af Arbejdsløshedsraadet udarbejdet Betænkning, tilsigter Lovforslaget at skaffe Beskæftigelse til den efterhaanden store Gruppe af arbejdsløse, de saakaldte „permanent“ eller „kronisk“ arbejdsløse, der har været uden Beskæftigelse i saa lang Tid, at de kun har ringe Mulighed for inden for en nærmere Fremtid at komme i Arbejde paa normal Maade. Det drejer sig her om en særlig Side af Beskæftigelsesproblemet, som maa tages op. De arbejds-

løse, hvis Arbejdsløshed ikke har været særlig længe, maa søges bragt i Arbejde inden for det normale Erhvervslivs Rammer eller, i særlige Tilfælde, ved Nødhjælpsarbejder eller andre Foranstaltninger, der iværksættes til Arbejdsløshedens Bekæmpelse; men det maa forudses, at de Arbejdere, der er ramt af den særligt langvarige Arbejdsløshed, ikke kan blive beskæftiget paa normal Maade foreløbig, og da de formentlig vanskeligt vil komme i Betragtning ved de særlige Foranstaltninger, der træffes til Fordel for arbejdsløse, risikerer man, at de ikke vil kunne bevare deres Arbejdsevne, saaledes at de udsættes for moralsk og økonomisk Undergang. Understøttelser er her ikke det rette, og iværksætter man Beskæftigelsesforanstaltninger for disse arbejdsløse, vil man ogsaa opnaa den Fordel, at de store Millionbeløb, der ellers maa udredes i Understøttelse til denne Gruppe arbejdsløse, faar en mere produktiv Anvendelse. Det maa derfor baade af sociale og finansielle Hensyn anses for paakrævet at skaffe Beskæftigelse for disse arbejdsløse i Stedet for fortsat at understøtte dem.

Jeg skal i øvrigt ikke komme nærmere ind paa Lovforslaget, men henvise til Bemærkningerne til det tidligere forelagte Lovforslag. Det lykkedes ikke at komme til Enighed i det Folketingsudvalg, hvortil Lovforslaget i forrige Samling var henvist. Med Hensyn til Kritikken af Lovforslaget skal jeg henvise til Udvalgets Betænkning, idet jeg dog finder Anledning til særlig at omtale et Punkt, nemlig Spørgsmaalet om den Løn, der skal ydes for Deltagelse i de paagældende Beskæftigelsesforanstaltninger.

Ifølge den Hovedbetragtning, der ligger til Grund for Lovforslaget, bør der ydes de arbejdsløse en saadan Løn, at de bliver bedre stillet ved at deltage i Foranstaltningerne end ved at leve af Understøttelser, men paa den anden Side ser en Fordel i at opnaa Beskæftigelse i det frie Erhverv. Som det fremgaa af § 4, søges dette Formaal opnaaet ved, at de arbejdsløse, der beskæftiges ved de i Lovforslaget omhandlede Foranstaltninger, paa den ene Side skal oppebære overenskomstmæssig Løn, medens man paa den anden Side fastholder de beskæftigedes Interesse i at vende tilbage til normalt Arbejde gennem en Nedsættelse af Arbejdstiden, idet den Tid, hvori de enkelte Arbejdere ugentlig beskæftiges, normalt skal ligge inden for visse nærmere fastsatte Grænser under den normale Arbejdstid, saaledes at Arbejdstiden for den enkelte arbejdsløse Arbejder fastsættes un-